

CAPITULU XXXI.

ЖАК СИ ДАМ.

La stăriarea Fechioarei, Ionă treseșisse, și se repezisese către sânta moartă pe care Iisus o încrăsnisse amorțărī săbă fișeskă. În cîteva petre Petru, elă totă stăpnișă într-o a nu părăsi pe Iisus.

Astă-felă, căștetindă că căvîntă că condamnatulă era să fie condusă într-o na din cărui le palatulă, și că era să fie încisă în fundulă vre unie dintr-o acelule săli de josă căre serbiă drapelă casarne și de încisoare soldați moră, ești mai nainte din sala consiliului, și ajuța la vestibulă, astă-felă în căldură să se poată afla în trecherea lui Iisus.

Că toate că era pe la sinele unei lăzi Martiș, și că zilele trecute appătasse păr, prin sărmătrile celme calde alături pesemlării loră, în toarceea prîmăverei, noaptea era pe reche; apă și zisă chină-va că așa, de să înaintată oare cămășă în calmea lui, se întorcea înnoi, sămîntată, înaintea crîmii pe care zioa aceea era să o vadă înplinindă-se

Petru sătă dap în vestibulă lui Caiafa, unde